

Примітка.

Автограф з останніх літ - 1914-15гг. —

життя з приміткою: „Написано

д. 14 червня 1884р., досі недруковано.“¹⁾

На звороті - німецький текст про
баварський рукопис - рукою Тараса
Фратка.

1) В дійсності друкований в публіцистичному
журналі „Зеркало“ під псевдонімом НВ-Добрид.
в 1884р. ~~під назвою „Гарма“ / „Гарма“.~~ ~~ХХХХ~~

але під назвою „Перший псалом“ (Сучасна
парафрази) і з деякими змінами.

Дуби Львови К. 1954. т. XIII. с. 443 (примітка!).

Відділ Р
Інституту
ім. Т. Г. Шевченка

495/VIII. Правда мій Астраредні.

Талантливий мунд, Котрий все йде туди,
Де радчарить Тіделві Калника,
Сільвестрові чілчеві скіти
Т славо словить Клима що хвилника.

Одвою сина дав в нові чістї,
А друкого в обител з мартинь станьку,
Чурається всіх руських хвіті рад
Лич про ознаку дає Кривошаньску.

З стане він мов дереву всадї:
Низ річка мит, верх блимуть до сонця;
Зростуть його тискията молоді,
Нона: ну його прославиться як бронца!

Боду Сарницький дружноручку стисне,
Болю Сільвестер скаже: „отте мучї!“
Тлазодуть Калники теж не зкисне,
Тлака Тіула вкажеться в злій хвилі.

Не такто буде тим рабам невірним,
Що не ішуть протекуїй та сіорунків,
А в бітах пкшурь та критать з Назірним,
Стіються з зрішних „Зеркала“ рисунків,

Проти „сіона“ шлють протестів зрад
Таркво мурот „Сутасний літопис“
Продають сумнів Клима чеківат,
Про семінар зрусський туротать допис.

Мов з вітром тил, немов дез мала Каша
Розшилять ся, мов „Матича“ заклять,
Заблудять, мов та „Руська Рада“ наша,
Мов Кацмоль до тюрми пігуть.

Хозайка й фаворита василіанського ігумена,
Клима Сарницького, Толька.

Задрежуться, немов „Новий Проміс”,
Зап'якарачуться, немов „Земля Народна”,
Заміо себе вдаряться толом,
Самі себе з'їдять, немов смік голодний.

Заїрачуться, немов „Ділоз-власних снів”,
Закачуніють, немов „Старопів'я”,
Начку зроблять з своїх власних снів,
Помруть немов бурка з вожкости й безхлібця.

Замреїх паміть і зачезне слід,
Розслизеться всьох Крамола хитра;
Для праведних новий заблисне світ —
Пирохія і келерина й мітра.

Написано 9.14 червня 1884, гоми не друковано.

und gehören zur griechisch-²unier-
ten Kirche.

Von den populär-religiösen hand-
schriftlich erhaltenen und ver-
vielfältigten Schrifttum der
Bacvanner seien hier nur ein
größeres Gedicht über das Leben
der Mutter Gottes Maria, welches
bis zur Empfängnis reicht, in
zehnsilbigen, den serbischen
Heldendichtern ähnlichen, aber
paarweise gereimten Versen
abgefasst, und nach verschieden-
artigen Apokryphen berichten,
wahrscheinlich auf Grund des
Bericht Textes der Menaea des
heiligen Demetrius Rostovski
(Fujtato), eines südrussischen
Schriftstellers des XVII. Jahrhunderts
komponiert ist. Daneben steht
eine auch noch im XVIII. Jahrhundert
komponierte prosaische Passion,
welche auf Grund der evange-
lischen Berichte mit Beimischung
zahlreicher Apokrypher-Motive
meist abendländischer Provenienz
populär und mit lokalem Colo-
rit geschrieben ist. Die Sprache
dieser Denkmäler und besonders
des Gedichtes ist im Grunde
Kirchenslavisch mit zahlreichen
Serbismen und nur wenigen Spu-
ren des bacvannischen Dialektes!